

Prima instanță: Judecătoria Botanica mun. Chișinău (jud. Sv. Garștea-Bria)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Ciugureanu, B. Bîrcă, E. Clim)

DECIZIE

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecătorii:

Tatiana Vieru
Petru Moraru
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de SC „Șalim&Co” SRL împotriva încheierilor din 15 aprilie 2015 și 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău,
adoptate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Banca Socială” SA împotriva SC „Șalim&Co” SRL, “Transfiber Grup” SRL, SC “Finansoft” SRL cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 15 iulie 2014, BC „Banca Socială” SA a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva SC „Șalim&Co” SRL, “Transfiber Grup” SRL, SC “Finansoft” SRL solicitînd inițial încasarea în mod solidar din contul SC „Șalim&Co” SRL, “Transfiber Grup” SRL, SC “Finansoft” SRL a datoriei în sumă de 8145348 lei și 50000 lei.

În motivarea acțiunii, s-a invocat că BC „Banca Socială” SA, în baza contractului de credit nr. 271/2009 din 12 decembrie 2009, a acordat SC „Șalim&Co” SRL credit în sumă de 28570000 lei, cu scadența finală la 12 decembrie 2019, cu acordurile adiționale ulterioare.

Susține că, rambursarea creditului a fost asigurată prin:- Fidejusiunea persoanei juridice SC “Finansoft” SRL, IDNO 100660025509, conform contractului de fidejusiune f/nr. din 03 iulie 2013, prin care și-a asumat obligația de a duce răspundere solidară cu debitorul față de BC „Banca Socială” SA; - Fidejusiunea persoanei juridice “Transfiber Grup” SRL, IDNO 1008600046959, conform contractului de fidejusiune f/nr. din 18 ianuarie 2013 prin care și-a asumat obligația de a duce răspundere solidară cu debitorul față de BC „Banca Socială” SA; - Gajarea bunurilor mobile - marfă pentru copii - jucării în asortiment, ardezie, proprietatea debitorului SC „Șalim&Co” SRL, conform contractului de gaj nr.109 din 21 februarie 2012, înregistrat în Registrul gajului bunurilor mobile la 01 martie 2012 cu nr. 173374.

Menționează că, SC „Șalim&Co” SRL nu a respectat prevederile contractului de credit privind rambursarea în termen a creditului și a dobînzilor calculate.

La data de 27 mai 2014 a expediat pîrîților pretenție, solicitîndu-se achitarea

benevolă a datoriei în termen de 20 zile, care a rămas fără răspuns și fără executare.

Relatează că, la data 07 iulie 2014 datoria aferentă contractului de credit nr. 271/2009 din 12 decembrie 2009 constituie 8145348 lei, care este formată din: 7500000 lei –suma creditului nerambursat, 636772 lei – suma dobânzii calculate și neachitate, 8 576 lei – suma penalității.

La data de 07 noiembrie 2014, Victor Popov, reprezentantul reclamantului BC „Banca Socială” SA a depus cerere privind modificarea pretențiilor prin majorarea cuantumului pînă la 8339621 lei, motivînd că în baza calculului din 06 noiembrie 2014, datoria constituie suma de 8339621 lei, formată din: 7 500 000 lei-datoria la credit, 830836 lei- suma dobânzii, 8785 lei- suma penalității pentru neachitarea dobânzii în termen.

Prin hotărîrea din 02 februarie 2015 a judecătoriei Botanica, mun.Chișinău s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de BC “Banca Socială” SA și s-a încasat în mod solidar din contul SC „Șalim&Co” SRL, “Transfiber Grup” SRL, SC “Finansoft” SRL în beneficiul BC „Banca Socială” SA a datoriei în mărime de 8389621 lei, formată din: 7500000 lei-datoria la credit, 830836 lei-dobînda, 8785 lei-penalitatea și s-a încasat taxa de stat în mărime de 50000 lei.

Prin încheierea din 15 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea SC „Șalim&Co” SRL de amînare a plății taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de SC „Șalim&Co” SRL și i s-a oferit termen pînă la data de 03 iunie 2015 ora 11:00 pentru prezentarea dovezii plății taxei de stat.

Prin încheierea din 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a corectat eroarea admisă în încheierea din 15 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău referitor la suma taxei de stat, indicîndu-se „necesitatea prezentării dovezii achitării taxei de stat în mărime de 37500, 00 lei” în loc de „...168750, 00 lei”.

La 20 august 2015, SC „Șalim&Co” SRL a declarat recurs împotriva încheierilor din 15 aprilie 2015 și 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acestora, cu pronunțarea unei noi decizii de amînare a plății taxei de stat la depunerea cererii de apel împotriva hotărîrii din 02 februarie 2015 a judecătoriei Botanica, mun.Chișinău.

În motivarea recursului s-a invocat că nu este de acord cu încheierea din 15 aprilie 2015 a Curții de Apel Chisinau, deoarece faptul că nu a prezentat careva probe pertinente și concludente cu privire la imposibilitatea achitării taxei de stat nu corespunde circumstanțelor cauzei.

Menționează că, situația materială este dificilă și se află în imposibilitate de a achita taxa de stat la depunerea cererii de apel, fapt ce se datorează în mare parte sechestrului aplicat pe conturile bancare în suma de 44975.000 lei prin încheierile din 07 decembrie 2012 a judecătoriei Botanica, mun.Chișinău și a executorului judecătoresc nr.0556-461/12 din 14 decembrie 2012, probe ce, în opinia sa, combat constatările instanței de apel.

Susține că, instanța de apel greșit a indicat suma de 168750 lei pentru achitarea taxei la depunerea apelului conform încheierii din 15 aprilie 2015, ultima fiind expediată la 27 aprilie 2015 conform cotorului postal și recepționată la 29 aprilie 2015.

Afirmă că, prin cererea de corectare a erorilor de calcul, a solicitat modificarea sumei taxei de stat cu suma de 37500 lei cu stabilirea unui nou termen de achitare acesteia, cu amînarea plății taxei de stat solicitate initial la depunerea apelului.

Consideră că, instanța de apel greșit a adoptat încheierea la data de 22 aprilie 2015, deoarece aceasta nu putea fi adoptată în condițiile expuse.

Notează că, încheierea din 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa sa la 05 august 2015 și receptionată la 07 august 2015, iar din conținutul acesteia rezultă că nu a fost stabilit alt termen de achitare a taxei sau nu s-a dispus amânarea acesteia.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul în partea contestării încheierii din 15 aprilie 2015 ca fiind depus cu omiterea termenului de declarare a acestuia și va respinge ca fiind neîntemeiat recursul în partea contestării încheierii din 22 aprilie 2015, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 426 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele cauzei rezultă că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2015 s-a respins cererea SC „Șalim&Co” SRL de amânare a plății taxei de stat la depunerea cererii de apel și nu s-a dat curs cererii de apel depusă de SC „Șalim&Co” SRL împotriva hotărârii din 02 februarie 2015 a judecătoriei Botanica, mun.Chișinău, acordându-i termen până la 03 iunie 2015 ora 11:00 pentru prezentarea dovezii plății taxei de stat (f.d.93-94). Încheierea din 15 aprilie 2015 a fost expediată SC „Șalim&Co” SRL la 27 aprilie 2015 și recepționată la 30 aprilie 2015, conform avizului de recepție (f.d.98).

Totodată, Colegiul reține că SC „Șalim&Co” SRL a declarat recurs la data de 20 august 2015, inclusiv contestând atât încheierea din 15 aprilie 2015, cât și cea din 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Prin prisma prevederilor art.425 Cod de procedură civilă în coraborare cu art. 111 alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul reiterează că termenul de atac al încheierii din 15 aprilie 2015 începe să curgă la data de 16 aprilie 2015 sau respectiv de la data când i-a devenit cunoscută, la caz, 30 aprilie 2015 (f.d.98).

Mai mult de atât, recursul conform Secțiunii 1 a capitolului XXXVIII Cod de procedură civilă se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Intervalul de timp stabilit de lege în cadrul căruia părțile sunt în drept să declare recurs este de 15 zile din momentul pronunțării încheierii sau primirii încheierii integrale. Acest termen poate fi restabilit printr-o încheiere, dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice, ce confirmă imposibilitatea de a fi putut depune recursul în termen. Din oficiu termenul nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs reiterează că în cererea de recurs depusă la 20 august 2015, SC „Șalim&Co” SRL nu a motivat omiterea termenului de declarare a recursului împotriva încheierii din 15 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

În această ordine de idei, Colegiul relevă și prevederile art.6 CEDO, conform cărora accesul liber la justiție implică și obligații din partea justițiabilului. Astfel, SC „Șalim&Co” SRL urma să se folosească de drepturile sale cu bună credință, iar în cazul în care nu a fost de acord cu soluția emisă de instanța de apel, să își exercite dreptul la calea de atac conform prevederilor legale. Folosirea de drepturile procedurale cu bună credință se impune și prin prisma legislației naționale, în conformitate cu prevederile art. 56 alin.(3) și art.61 Cod de procedură civilă.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurentul, fără motive întemeiate, a depus cererea de recurs împotriva încheierii din 15 aprilie 2015 în afara termenului legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de SC „Șalim&Co” SRL împotriva încheierii din 15 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, ca fiind depus cu omiterea termenului legal.

Totodată, recursul declarat de SC „Șalim&Co” SRL împotriva încheierii din 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău de corectare a erorii de calcul admise în încheierea din 15 aprilie 2015, instanța de recurs îl consideră neîntemeiat și pasibil de a fi respins.

Materialele cauzei atestă că încheierea din 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău de corectare a erorii a fost recepționată de SC „Șalim&Co” SRL la 17 august 2015 (f.d.107). Având ca reper data de 17 august 2015, Colegiul consideră că recursul declarat la data de 20 august 2015 de recurentul SC „Șalim&Co” SRL împotriva încheierii din 22 aprilie 2015, a fost în termen.

Prin încheierea din 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a corectat eroarea de calcul admisă referitor la cuantumul taxei de stat ce urmează a fi achitată la depunerea cererii de apel, în conformitate cu art. 364 alin.(1) Cod de procedură civilă, și s-a indicat „...se comunică apelantului SC „Șalim&Co” SRL despre necesitatea prezentării dovezii achitării taxei de stat în mărime de 37500, 00 lei”, deoarece în încheierea din 15 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a indicat greșit suma de 168750,00 lei (f.d.96-97).

Raportând circumstanțele stabilite la normele de drept procesual menționate, Colegiul constată că instanța de apel corect a adoptat încheierea de corectare a erorii de calcul.

În conformitate cu art. 249 alin.(2) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească poate, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să corecteze greșelile sau omisiunile din hotărâre privitor la nume, calitate procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente.

Astfel, Colegiul reține că încheierea din 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost adoptată în conformitate cu art. 249 Cod de procedură civilă și nu reprezintă decât un act judecătoresc prin care s-a corectat eroarea de calcul admisă în încheierea instanței de apel din 15 aprilie 2015 referitor la cuantumul taxei de stat ce urma a fi achitată la examinarea pricinii în ordine de apel.

Instanța de recurs consideră nefondat argumentul recurentului referitor la stabilirea unui nou termen de achitare a taxei de stat conform încheierii din 22 aprilie 2015, deoarece instanța de apel la corectarea erorii de calcul admise în încheierea din 15 aprilie 2015 nu era în drept de a stabili un nou termen pentru plata taxei de stat, în condițiile când apelantul prin lege la depunerea cererii de apel este obligat la plata taxei

de stat sau, după caz, prezentarea probelor relevante ce atestă situația grea materială a persoanei juridice, ce ar permite instanței de apel de a amâna sau eşalona plata taxei de stat.

La caz, Colegiul reiterează că prin încheierea din 15 aprilie 2015, instanța de apel i-a oferit apelantului SC „Șalim&Co” SRL termen suplimentar pentru plata taxei de stat, în condițiile când acesta era obligat în conformitate cu art. 364 alin.(1) Cod de procedură civilă la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel.

Or, în conformitate cu prevederile art. 56 alin.(3) și art. 61 alin.(1) Cod de procedură civilă, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Colegiul precizează că circumstanțele expuse de recurent în recursul declarat nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat, în condițiile când instanța de apel, în soluția sa, s-a conformat prevederilor legale.

Prin urmare, instanța de recurs relevă că soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, având în vedere și obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună credință și în termen.

Din considerentele enunțate și având în vedere faptul că încheierea din 22 aprilie 2015 este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurent nu sunt justificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul împotriva încheierii instanței de apel din 22 aprilie 2015, cu menținerea acesteia.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge ca fiind tardiv recursul declarat de SC „Șalim&Co” SRL în partea contestării încheierii din 15 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Se respinge ca neîntemeiat recursul declarat de SC „Șalim&Co” SRL în partea contestării încheierii din 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Se mențin încheierile din 15 aprilie 2015 și 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptate în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Banca Socială” SA împotriva SC „Șalim&Co” SRL, “Transfiber Grup” SRL, SC “Finansoft” SRL cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Petru Moraru

Oleg Sternioală